

Tavir

– Sedat DOĞAN · 25 Temmuz 2010

Beynimin kalelerini bilinmeyeni çok denklemler sarınca
Hemen sayfalarına dalarım kutlu kitabın
Ayetler bir bir aydınlatır burçlarını havsalamın
O kadar arı o kadar duru aydınlanır ki her yer:
Konuya dair ek bir izaha mahal bırakmaz ayetler
"Onlar kendi aralarında umuttan da sıcak,
Ana yüreği, sevgi tomurcuğundan da yumuşak..."
Ve gayrilerine öylesine haşinler ki,
En küçük yanlışlarında
Kılıcın keskinliği delirir
Sağır taşların donukluğu bile onları ele verir
Ve taşa çalınan kılıcın kıvılcımları
Etrafındaki çemberi küle çevirir..."
İşte onlar böylesine devrimci bir kuşak.
Gerçeği böyle haykırıyor Furkan
Doğruyu böyle resmediyor Burhan.

İlahi, ancak sen çözersin bilmecemizi
Birbirimize karşı dağ gibi büyüyen kin,
Öfke ve iftiralardan sanki zebanileriz
Ve gayrilerimize sanki rahmet gibiyiz
Cennetin enginliğini bile hor görür
Sabrın kapılarını ardına kadar açarız
Daha fazla yumuşamadığı için
Pamuğu pişman eyleriz
Ehveninden en geniş daireler çizeriz
Boynumuzu çul eyleyip yere serer,
Maslahat gereği yaydığımız metanet ve merhametten
Yeri göğü hayran ederiz.
İşte kitap işte akıl ve işte hitap
Yanı başında da fillerimizle duran biz
Kerem eyle ilahi, senden saklanamaz hiçbir iz
Bu hal ve tavrımızla bizler, sahi hakikatte kimiz?

(İst. 89)